

Da der herefter fremkommer en Merudgift paa 2 669 Kr., skal man anmode det ærede Udvalg om til 3die Behandling i Folketinget af Forslag til Finansloven for Finansaaret 1920—21 at ville fremsætte følgende Ændringsforslag som stillet af undertegnede Minister:

Til § 19 A. III. E. 1. Statens Lærerhøjskole. a. Administrationen.
1. Lønninger.
Beløbet forhøjes med 2 669 Kr.

S. KEISER-NIELSEN.

Fr. Graae.

Til Folketingets Finansudvalg.

329

Undervisningsministeriet. København, den 16. December 1919.

Paa Forslag til Finanslov for Finansaaret 1920—21 § 19 A. III. E. 1. Statens Lærerhøjskole. d. De etaarige Kursus er Underkonto 1. Undervisning foreslaaet forhøjet med 8 370 Kr. til 42 000 Kr., idet man har foreslaaet den hidtil givne Timeløn (5 Kr.) forhøjet til 6 Kr., stigende efter 5 Aars Tjeneste til 7 Kr.

Fra de ved Lærerhøjskolen ansatte Lærere og Lærerinder har Ministeriet imidlertid modtaget vedlagte Andragende, hvori anholdes om, at Timelønnen maa blive fastsat til 10 Kr. fra 1. Oktober d. A. at regne.

Man henviser til, at Betalingen fra Skolens Oprettelse indtil 1. April 1915, da der bevilgedes en Forhøjelse af 25 pCt., uforandret har været den samme — 4 Kr. pr. Time —, medens der for andre Undervisningsanstalter gentagne Gange er sket Forhøjelser.

Betalingen var oprindelig, i Betragtning af de lave Lønninger, der i Almindelighed ydedes for Undervisning, tænkt som en særlig høj Betaling, ved hvilken man tilsigtede at knytte de bedst mulige Kræfter til Skolen. Dette Forhold er imidlertid i Tidens Løb ganske forandret, og efter den nye Lønningslov kan der for Arbejde i Statens Mellemskoler, Gymnasier og Seminarier opnaas 7 Kr. 60 Øre pr. Time, hvortil kommer, at Ansættelse ved disse Undervisningsanstalter giver Pensionsret, og at Lærerne i Sygdomstilfælde er fritagne for selv at betale Vikar, hvilke Fordele ikke er knyttede til Stillingen som Lærer ved Statens Lærerhøjskole.

Der henvises endvidere til, at Arbejdet ved en Skole, der underviser voksne Mennesker og fortsætter deres Uddannelse som Lærere, ikke bør takseres lavere end Undervisning i Mellem- og Gymnasieskoler eller ved Seminarierne, men at Arbejdets Rang maa finde et tilsvarende Udtryk i Lønnen.

Forstanderen for Statens Lærerhøjskole har i sin ligeledes vedlagte Erklæring af 3. d. M. medgivet dette Andragende sin varmeste anbefaling. Han anser den ønskede Timeløn for et Retfærdighedskrav og mener, at Lærerhøjskolen vil udsættes for stor Tilbagegang med Hensyn til sine Lærerkræfters saavel videnskabelige som pædagogiske Værd, hvis man ikke fra de bevilgende Myndigheders Side ser sig i Stand til at imødekomme det foreliggende Andragende.

Da Ministeriet maa erkende, at den Lærerstab, som det er lykkedes Forstanderen at knytte til Højskolen til Gavn for denne og dens Betydning for den fortsatte Uddannelse af Folkeskolens Lærere, fortjener enhver mulig Hensyntagen til berettigede Ønsker om Vederlag for det betydningsfulde Arbejde, der præsteres, maa man anse det for meget ønskeligt, om det foreliggende Andragende for saa vidt kunde imødekommes, at Timelønnen fastsættes til 8 Kr. pr. Time, stigende efter 2 Aars Tjeneste til 9 Kr. og efter yderligere 3 Aars Tjeneste til 10 Kr. pr. Time.

Med Bemærkning, at Merudgiften, hvis dette Forslag gennemføres, vil andrage ca. 13 000 Kr., skal man anmode Udvalget om til 3die Behandling i